

Harrastuksissa unohdan ulkopuolisuuteni

Liisa, 25, tekee pätkätöitä ja kärsii ulkopuolisuuden kokemuksista. Musiikki ja tanssi auttavat häntä unohtamaan stressin elämän epävarmuudesta.

"Aloitin lukion jälkeen ammattiin opiskelun. Opintoihin kuului paljon työssäoppimisjaksoja erilaisilla työpaikoilla. Koin jääväni työyhteisön ulkopuoliseksi useammassa harjoittelupaikassa eikä minua neuvottu työtehtävissä. Aloin epäillä soveltuvuuttani alalle. Monet päivät päättyivät kyyneliin ja ahdistuksen tunteisiin.

Valmistumisen jälkeen töitä ei löytynyt. Se ahdisti vielä lisää. Korviini osui koko ajan syllistävää keskustelua työttömyydestä. Se painoi mieltä ja itsetuntoani alaspäin.

Lopulta sain töitä kahdeksi kuukaudeksi. Yritin tutustua työyhteisöön, mutta jotenkin jäin taas syrjään. Minulle ei kerrottu asioita ja jos kysyin jotain, minulle sanottiin, ettei se oikeastaan kuulu minulle, kun olen vain tuuraamassa.

Minua kiusattiin jo yläkoulussa. Myös silloin minut suljettiin pois porukasta, herkkyyttäni pilkattiin ja minusta levitettiin ilkeitä juoruja. Eikö ulkopuolisuus lopu koskaan?

Työt jatkuivat eri paikoissa lyhyissä pätkissä. Tuntuu, että epävarmuudesta on tullut pysyvä tila elämässäni. Töissä koen itseni usein huonoksi ja osaamattomaksi, ja sama tunne on alkanut vaivata myös työn ulkopuolella.

Kaipaani kipeästi rohkaisua ja positiivista palautetta edes joskus. Voin unohtaa stressin työasioista ja omat ulkopuolisuuden tunteeni vain silloin, kun harrastan musiikkia tai tanssin."

